

fellendülés eredetét és problémáit vizsgálja és összefoglalt megállapításai nálunk is megszívlelendők lennének. *Dr. Pályi Menyhért* egyetemi tanár (Chicago) az amerikai bankok helyzete 1936. év végén címen értekezik, *dr. Robert Arzet* a Berliner Handelsgesellschaft tanulmányi osztályának vezetője a mai német bankrendszer, *N. Christovenau* a Román Nemzeti Bank jogügyi előadója Románia valutapolitikáját, *dr. Richard Kerschagl* egyetemi tanár (Bécs), az osztrák valuta és hitelpolitikát, *dr. Alois Kraš* a csehszlovák nemzeti bank tanulmányi osztályának tagja a csehszlovák pénzpiacot, *dr. Miljenko Markovič* a jugoszláv pénzügyi intézetek szövetségének titkára, a jugoszláv hitelrendszer és a gazdaadósságok rendezését ismerteti. Mindez csupa olyan anyag, amit az érdeklődő még feldolgozatlan állapotban is csak hosszú utánjárással szerezhetne meg.

Mindezt kiegészíti *dr. Makai Ernő* irodalmi szemléje, melyben sok új és termékeny gondolatot közöl Az aranykérdés újabb fejleményei, Az infláció tana, A valutapolitika újabb eszközei, A tőkeképződés problémái, A kamatláb irányzata, A külföldi kötvénybirtokosok szervezete címek alatt.

A mai ember problémák kísérleti anyaga, a mai társadalom a problémák társadalma. A világot előntő problémaözon egyik legkényesebb és legveszélyesebb áramlata éppen az, melyet ez az évkönyv tárgyal, áttekintést nyújtva megfelelő távlatból és mindnyájunkat érdeklő sokszerű szempontból.

Pt.

Dr. Fazekas Endre kir. járásbíró: **A tagosítás.** Tévedés volna azt hinni, hogy az ügyvédi munkakör azzal a kevés lehetőséggel, mely köztudomás szerint az ügyvédi foglalkozást üzök részére rendelkezésre áll, teljesen ki van merítve. Tévedés azt hinni, hogy az ügyvédi foglalkozás üzöknek például a birtokrendezési eljárás semmi keresnivalójuk nincsen. A tagosítási eljárás során ugyanis lépten nyomon találkozunk oly lehetőségekkel, melyek megnyitják az ügyvédség előtt a beavatkozás szükségességét.

Ebben az eljárásban mindmáig alig vett részt ügyvéd, mert ha netán érdeklődtek is nála az eljárás során teendő lépések vagy jogorvoslatok tárgyában, előbb kutatás, illetve tanulmány tárgyává kellett tennie a fenálló jogszabályok mikénti rendelkezését, hogy némileg segítségére lehessen a hozzáfordulóknak.

Ezt az eljárást újabban szabályozó rendeletek sem nem korlátozzák, sem nem szélesítik az ügyvédi beavatkozás lehetőségeit, de mindenesetre kiviláglik magából a rendeletből is, hogy az eljárás egyik másik vonatkozásában ügyvédre valóban szükség van.

Ez az anyag egyetlen műben sem volt eddig feldolgozva. „*A tagosítás és egyéb birtokberendezési eljárás kézikönyve*“ az ügyvédi munkakörrel külön fejezetben emlékszik meg s részletesen tárgyalja a tagosítási, erdő, legelő, felosztási, arányosítási stb. eljárásokat is

s az egész anyagot a jogkereső közönség szemszögéből nézve dolgozta fel. Ügyvédek és a felek minden lényeges előtanulmány nélkül megismerik az eljárást s abban összefoglalóan azt is, hogy mikor minő intézkedéseket kell tenniök érdekeik megvédése céljából.

A könyvet dr. Fazekas Endre volt tagosító bíró, bpesti kir. járásbíró, előszavát dr. Marschall Ferenc államtitkár írta. B. Z.

Dr. Östör József és dr. Petrovay Zoltán: Hitbizományi jog. (2 kötet, Grill Károly könyvkiadóvállalata kiadása.)

Húsvét előtt jelent meg dr. Lázár Andor igazságügyminiszter előszavával az élén, 361 oldalas terjedelemben a műnek dr. Petrovay Zoltán igazságügyminiszteri osztálytanácsos által írt *első része*, amely a hitbizományi jog szabályainak szövegét és magyarázatát tartalmazza.

Ez az I. kötet — címe és az anyag feldolgozásának rendszere után indulva — kommentárnak lenne nevezhető. A mű beható tanulmányozása azonban meggyőzi az olvasót arról, hogy a szerző túllépi a jogszabálymagyarázat szokásos kereteit, mert a munka az 1936. évi XI. törvénycikkeknek és végrehajtási rendeleteinek szakaszok szerinti elemzésével kapcsolatban, — mondhatnánk ennek leple alatt —, a magyar családi hitbizomány jogintézményének részletes monográfiáját nyújtja.

Szerző ebből a szempontból úttörő munkát végzett, mert a hitbizományra vonatkozó eddigi irodalmunk nemcsak meglehetősen elavult volt, de amellettt úgyszólván kizárólag a történeti vonatkozások bőséges tárgyalásában merült ki s alig járult valamivel az intézmény beható tétéles jogi elemzéséhez. E tekintetben az érdeklődő az egyetemes magánjogi munkáknak, főleg tankönyveknek — a célhoz igazodó — rövid összefoglalásaira volt utalva. A mű éppen a kellő időpontban, akkor pótolja ezt a régen érzett hiányt, amidőn az intézményt gyökeresen újraalkotott alakjában ismertetheti. Ekként a munkának nemcsak a merőben elvi vagy tudományos szempontból érdeklődőkre nézve van jelentősége, de a nagyszabású reformmal kapcsolatban felmerült bőséges számú s égetően aktuális kérdések megoldásánál gyakorlati támaszt nyújthat mindazoknak, akiket az új szabályozás folytán bekövetkező mélyreható változások legközvetlenebbül érintenek s akik az új törvényes rendelkezések gyakorlati alkalmazására hivatvák.

Bizonyára a gyakorlati szükségnek ez az előtérben állása indította szerzőt arra, hogy művét a kommentár köntöskében bocsássa útjára. A munka rendszere ebből a szempontból elismerést érdemel. Minden egyes törvényszakasz szövege után „törvényhozási anyag” címen a történeti magyarázat segédeszköze kerül az olvasó kezébe. E cím alatt szerző nem egyedül az illető szakaszhoz fűződő miniszteri indokolást ismerteti, de ezen felül szembeállítja a törvény szövegét a javaslat eredeti szövegével, minden vonatkozásban feltárja a javaslaton tett módosítások okait és mozzanatait, a képviselőház bizottsá-